

TEŠ 6, TEŽAK KOMAT ZA VRATOM SLOVENSKE CIVILNE DRUŽBE

Nastajanje »Koalicije odločnih«

Prva stvar, ki jo moramo ugotoviti, je, da vendarle nastaja širša fronta tistih, ki zahtevajo temeljito analizo nastajanja in vodenja tega umazanega, plenilskega projekta.

Najprej so na nedorečenost, pa tudi zgrešenost projekta javno opozarjali bolj redki posamezniki: Vili Kovačič, Vito Šoukal, Spomenka Hribar, dr Tomšič, itd, če naštejemo samo nekatere bolj aktivne v civilni družbi. In seveda nekateri ljudje v opozicijskih strankah, npr v Zaresu, v katerem je prav ob tem primeru prišlo do notranje diferenciacije. Medtem ko sta g Lahovnik in njihova pomembna članica, ga Oražmova, v celoti podpirala projekt, so mu nekateri drugi člani vodstva stranke ostro nasprotovali.

Drugo, kar moramo uvodoma ugotoviti, pa je, da je ob tem projektu skoraj v celoti zatajila »uradna znanost«. Tisti, ki smo bili odvisni od javnih podatkov in strokovnih mnenj, smo se vse pogosteje spraševali, kje so stališča »oficialnih strokovnjakov«, kje so nosilci zahtev po uveljavljanju »brezogljične družbe«, kje so znanstveniki in raziskovalci številnih inštitutov, profesorji različnih Univerz, številni (od države plačani) okoljevarstveniki, ki se niso javno opredelili?

Na to zoprno vprašanje so možni trije, še bolj zoprni odgovori: ali so bili »uradni strokovnjaki« zaradi groženj Tešovskega lobija potisnjeni v kot (in so pred načelnimi stališči dali prednost boju »za svoj ljubi kruhek«), ali so bili enostavno »kupljeni«, ali pa so navadni bleferji, ki pridigajo zdravo okolje samo v lepem političnem vremenu?

Pozivam jih, naj to pojasnijo sami, zakaj tega vprašanja ne bomo pozabili. Prej ali slej jih bo treba naštetii poimensko.

Zatajili so tudi mediji

Kot smo lahko pričakovali, so v zgodbi o TEŠ 6 skoraj v celoti zatajili tudi slovenski mediji. Ne samo, da ni bilo sledu o kakem »raziskovalnem novinarstvu«, uredništva, ki se danes sladostrastno napajajo na podatkih o kriminalnem ozadju projekta, so več let skoraj dosledno cenzurirala objave in blokirala nastope in zapise tistih, ki so opozarjali na nedorečenosti projekta, na neverodostojnost njegovih utemeljitev, potem pa tudi na evidentne napake in plenjenje. Spregledovali so zahteve civilne družbe, ki je zahtevala revizijo in poimenovanje odgovornih.

Ta »tiha«, vendar učinkovita podpora od oblasti požegnanim lobijem, ki jo naši mediji tako pogosto prakticirajo, je šla tako daleč, da so posamezniki v civilni družbi začeli opozarjati na nekakšno »zaroto« medijev. Mislim, da je stvar hujša: to je preprosto uveljavljena praksa večine naših medijev oz njihovih uredništev, ki razkriva, da so ta po svojem »prepričanju« oblastno prevetrena in filtrirana.

Taki mediji so ena največjih ovir slovenske demokracije.

Kontekst projekta

»Zarota« medijev, njihovo ritolizniško prodajanje informacij samo iz »uradnega vira« in cenzuriranje oz celo blokiranje vseh ostalih, je tiste, ki včasih beremo tudi med vrsticami, opozarjala, da v igri ni samo projekt TEŠ 6.

Šoštanjska »interesna skupina«, organizirana kot polkriminalna združba, ne bi mogla sama blokirati vseh neprijetnih informacij in vprašanj, prisiliti (skoraj) vse uradne znanstvenike k molku. Zato sem od vsega začetka, podučen z izkustvi delovanja DARSa (npr: Šišenski predor) verjel, da je TEŠ 6 samo del širšega dogajanja: neusmiljenega boja slovenske politične Levice in Desnice za nadzor nad Kapitalom, ki je v slovenski »demokraciji« postal ključni element dolgotrajne oblasti.

Del istega političnega boja torej, ki ga je razkrivalo neusmiljeno plenjenje bank, polaščanje podjetij, izsesavanje proračuna. Zato sem to misel večkrat izrazil z besedami: tako velik projekt potrebujemo zato, ker iz malih projektov ni mogoče dovolj ukrasti. Dvakratna podražitev projekta je bila samo vprašanje časa.

Če je kdo v to še dvomil, se je lahko prepričal ob obrazložitvi odstopa kolegija KPK, kjer je g Klemenčič javno pojasnil, da so bile vse preiskave projekta blokirane v POLITIKI!

Očitno je torej, da so se v projektu TEŠ 6 uspešno poklopili interesi lokalnih mogotcev in obeh političnih opcij, leve in desne: plenjenje v zasebnem in političnem interesu. To je seveda mogoče le, če so v širši mreži sodelovali tudi pomembni politiki, od ministrov navzgor.

In to je tudi razlog, da zahtevamo forenzično analizo projekta, ki mora razkriti tudi POLITIČNO OZADJE projekta in poimensko odgovornost posameznih politikov in strank. Šele to bo omogočilo, da se plenilska mreža pretrga. Šele to bo ustvarilo pogoje, da se v naslednjih večjih investicijskih projektih celotna zgodba ne ponovi.

Sporočila vladi g Cerarja

Osnovno sporočilo vladi torej je, da število tistih, ki zahtevamo odločno in celovito revizijo nastanka, vodenja in posledic tega projekta, hitro narašča. Vsak čas bo doseglo kritično maso in potem oblast ne bo mogla brez posledic »obračati glave stran« ali manipulirati z javnostjo s tem, da ji bodo njeni mediji vrgli kost v obliki nekaterih (odpisanih) posameznikov, obdolženih za nekaj piškavih milijonov.

Vse bolj postaja jasno, da je v tem projektu izginilo približno POL MRD evrov (!) in da so bili direktorji projekta TEŠ 6 in njihovi ožji sodelavci zgolj operativci mnogo večje kriminalne združbe, v kateri so aktivno ali pasivno sodelovali številni posamezniki iz oblastne vrhuške, pa tudi iz gospodarstva, znanosti, medijev in zlasti pravnikov.

Temeljita analiza dogajanja mora te ljudi identificirati, stranka, ki je prišla na oblast kot nosilka nove moralne paradigme, pa odstraniti z javnih funkcij in po potrebi penalizirati. Predvsem zato, ker je večina njih bila ali je še prisotna tudi v plenjenju in prevarah v drugih večjih investicijah. Dokler se te mreže korupcije, lažiranja in plenjenja ne razbijejo, ni varna nobena večja investicija v Sloveniji!

To je TEMELJNA ZAHTEVA IN SPOROČILO civilne družbe, ki se bo znala organizirati, če bo ignorirana. Če ne prej, na naslednjih volitvah. Vse več nas je, ki bomo skrbeli, da ta zahteva ostane aktualna v zgodovinskem spominu ljudstva.

Opomba: Kdor podrobneje pozna celotno dogajanje okrog in v projektu TEŠ 6, kdor nima časa ali potrpljenja, lahko na tem mestu, z razmislekom o SPOROČILU, preneha z branjem teksta. Kogar pa zanima, kaj si nekateri predstavljamo pod izrazom »forenzična analiza«, naj prebere tudi preostali del.

FORENZIČNA ANALIZA PROJEKTA TEŠ 6

Problematiko celotnega projekta TEŠ 6 lahko razdelimo na pet različnih plasti potrebne revizije, ki bodo šele skupaj, fenomenološko gledano, dale celovito sliko dogajanja in izhodišča za nujno odločitev: kaj zdaj s projektom. G V. Šoukal, eden najboljših poznavalcev projekta, je to večplastno revizijo opredelil kot »forenzično analizo«. Revizijo torej, ki bo na vseh petih plasteh izhajala od sedanjega stanja in sledila dogajanje nazaj do posameznih dejanj, odločitev in njihovih akterjev, vse do samega začetka projekta.

Prva plast: kriminološka raziskava

Zdi se, da so kriminalisti NPU razmeroma odločno krenili v raziskavo kriminalnega dogajanja znotraj projekta. Še vedno pa obstoji nevarnost, da ne bodo dvignili vseh kamnov, pod katerimi se

skrivajo plenilci, zlasti, če na njih (še vedno) sedijo nekateri močni (težki) lokalni, strankarski in državni politiki. Številni dobri poznavalci so namreč prepričani, da tu ne gre zgolj za tisto zlato iz Rotnikovega sefa, ne zgolj za njegove tri mio gotovine, ki se kot v svetopisemski zgodbi zdaj pojavljajo, zdaj izginjajo, ne samo za 280 mio, o katerih (zaenkrat) govori NPU, temveč za približno 480 mio odcurljanega denarja, ki je verjetno končal v davčnih oazah ali morebiti, deloma opran, celo na računih nekaterih lokalnih in strankarskih politikov, advokatov in celo političnih strank!

Čeprav smo prepričani, da je večino tega dela treba prepustiti NPUju, dodaten javen nadzor lahko prispeva k opogumljanju ljudi, ki to preiskujejo pod težkimi grožnjami.

Druga plast: analiza politične odgovornosti

Projekt je bil od vsega začetka zasnovan na lažeh, ponarejenih podatkih, lažnih ocenah. V analizah bo treba ugotoviti, kateri od politikov so bili s temi podatki zavedeni, kateri pa so jih (in zakaj) zavestno producirali, jih širili in uporabljali svoj političen vpliv za izsiljevanje odločitev, ki so »uradno politiko« ves čas postavljali pred »izvršena dejstva«.

Ta analiza mora biti podobna tistim v ameriškem Kongresu, ko poskušajo tudi z javnimi zaslišanji pred komisijami priti do skritih odločitev in njihovih protagonistov za določeno umazano zadevo. Zaustaviti se ne sme pred nikomur. Tudi Predsednik Republike g Pahor bo moral pojasniti, ali je v svojem dolgoletnem lobiranju za ta projekt še kot predsednik vlade poznal realna dejstva ali je bil zaveden. Če je bil zaveden, kdo mu je serviral lažne podatke? S kom iz »tešovske mafije« se je sestajal, kdaj in kje, kdo mu je pripravljaval izhodišča za njegove nastope, kdo je bil v ozadju, da ni upošteval opozoril, ki jih je dobival (npr Pisma dr Hribarjeve)?

Analitiki bodo morali pojasniti tudi vlogo Državnega sveta zlasti njegovega predsednika g B. Kavčiča, ki bi verjetno lahko zaustavil dajanje poročila za projekt v DZ ali vsaj zahteval več podatkov in razkritij, pa tega ni storil.

In tako naprej oz nazaj: kdo je pripravil gradivo, na podlagi katerega je DZ sprejel poročilo, kdo je v energetske holdingu stal za Tešom in projektom, kakšna je bila vloga posameznih lokalnih oblastnikov, kako in zakaj je prihajalo do hitrih menjav direktorjev in vodstev projekta, kdo je stal za njimi?

In še naprej: kdo je predlagal stališča v ožjih vodstvih SD in SDS, s katerimi so de facto podpirali projekt in se samo prepirali, »čigavi« ga bodo vodili? Je iz tega, da so osvojili vodstvo projekta, kaj pricurljalo tudi v strankarske blagajne na lokalnem ali državnem nivoju?

Ta (druga plast) forenzične analize je izjemno pomembna. Ne vodi je nekakšna želja po kaznovanju, temveč nuja, da z njeno pomočjo razgradimo (obglavimo) tešovsko mafijo in za njo stoječo mrežo, da bi tako ustvarili osnovne pogoje, da bi naslednje velike investicije v Sloveniji lahko potekale na drugačen, bolj pošten način. Če te analize ne opravimo temeljito, če ne razkrijemo protagonistov tega projekta od lokalnega nivoja, kjer so lagali o energetske vrednosti in ceni šoštanjskega premoga, od prikrivanja realnih okoljevarstvenih podatkov do laži o potrebnosti projekta za zaščito delovnih mest v Rudniku in ekonomski upravičenosti projekta, potem bo kriminalna mreža, ki je projekt zastavila in ga vseskozi vodila, ostala nedotaknjena. Ker pa so glavni akterji te mreže isti, kot so se pojavljali v drugih oropanih investicijah v gradbeništvu in zdravstvu, bodo v primeru, da ne ukrepamo, to isto počeli še naprej.

Torej: od Predsednika države do predsednikov DS in DZ prejšnjega sklica, od »birojev« SD in SDS, od vodstva energetskega holdinga, TEŠa in RV do »kupljenih znanstvenikov«, pa vse do županov Šoštanja in Velenja: vsak kamen bo treba obrniti in oceniti, ne samo, kdo se je osebno okoriščal, temveč tudi, kdo je s svojimi stališči omogočal okoriščanje drugih, nato pa oviral preiskave (na kar je opozarjal g Klemenčič oz KPK). Gre za politično odgovornost ljudi, ki so de facto omogočali zlorabe in graditev projekta, ki nas je že stal celo premoženje in nas bo verjetno stal še enkrat toliko, če bo funkcioniral – vse, dokler ga ne bomo za 1 evro prodali ruski plinski družbi, če malo poetiziram.

Temeljita analiza subjektivne in objektivne politične odgovornosti posameznih politikov na vseh ravneh je ključnega pomena za demokracijo vsake družbe. Opraviti se mora pred očmi javnosti, zato se nam zdi na podlagi dosedanjih izkušenj neprimerno, da jo prepustimo nekakšni parlamentarni komisiji. Te so doslej poskušale več stvari skriti kot razkriti in z namenom ustvarjanja dodatne zmede ponavadi vlekle stvar do konca mandata brez konkretnih sklepov in ukrepanja.

Zato zahtevamo ustanovitev POSEBNE KOMISIJE, V KATERI BODO ZASTOPANI TUDI PREDSTAVNIKI ORGANIZIRANIH SUBJEKTOV CIVILNE DRUŽBE.

Predsednik g Pahor, pozivamo te, da se zavzameš, da se taka komisija ustanovi na podlagi posebnega zakona o reviziji TEŠ 6 in da se podrediš njenemu preiskovanju in zaslišanju. Prevzemi odgovornost, o kateri rad govoriš, in postavi resnico o TEŠ 6 pred politične manipulacije in parcialne strankarske koristi!

Tretja plast: tehnološka analiza

Kadar določen projekt vodijo kriminalne združbe, tedaj se ne krade zgolj na finančnih tokovih, temveč praviloma tudi na lažiranju kvalitete določenih tehnoloških sklopov: namesto predvidenih se vgrajujejo cenejši, manj kvalitetni deli in sklopi, vse do točke, da se pojavi vprašanje varnosti funkcioniranja celotnega objekta.

Vodstva TEŠ 6 so dokazala, da jim ne moremo zaupati. In da niso obvladale poslov z Alstomom, ne finančno ne tehnično. Kaj, če so vgrajeni sklopi, zaradi katerih je oz bo postal TEŠ 6 nekakšna »tempirana bomba«, ki lahko eksplodira?

Predlagamo, da se ustanovi Komisija mednarodnih strokovnjakov in analizira tehnološko ustreznost projekta in vgrajene opreme.

Četrta plast: okoljevarstvena analiza

Ker so bili ponarejeni podatki o energetske vrednosti velenjskega premoga, to avtomatično vpliva na realnost okoljevarstvenih ocen posledic njegove uporabe. Seveda pa bi bilo potrebno stvari pogledati širše: zdravstveno in življenjsko sliko prebivalstva in posledice TEŠ 6 nanjo, nevarnost žarčenj, posledice posedanja zemlje nad rudnikom oz degradacijo širšega življenjskega okolja itd.

Tudi za to specifično analizo bo verjetno potrebna mednarodna zasedba, saj naši stroki, ki je poleg že naštetega, v precejšnji meri »izkoristila tudi pravico do molka«, res ne gre v celoti zaupati.

Peta plast: ekonomska analiza

Že prva analiza, ki je utemeljevala ekonomsko upravičenost projekta in je bila podlaga odločitve o gradnji TEŠ 6, je temeljila na lažnih podatkih o energetske vrednostih velenjskega premoga, količini zaloga in stroških izkopa ter napačno ocenjeni ceni elektrike na prostem trgu. Od tu dalje so vse ekonomske ocene teh vhodnih elementov zgrešene oz lažirane, kar je jasno pokazala tudi stavka rudarjev.

Poseben problem predstavlja dejstvo, da je nekakšna (navidezna) cost benefit ocena ekonomske upravičenosti projekta (profitabilnosti) temeljila na nerealni oz zavestno lažirani oceni stroškov gradnje, ki so bili zaradi plenjenja in nestrokovnega vodenja nato dvakrat preseženi. Ali TEŠ 6 sploh lahko ekonomsko posluje? Ali cena premoga, ki bi to omogočila, sploh zadošča za njegov odkop? Ali so upoštevani stroški okoljske zaščite in sanacije? Se je že v začetku računalo (in prikrivalo), da bo potreben uvoz premoga, potrebam njegovega transporta pa prilagajalo trase »tretje razvojne osi«? Naj bi prav uvoz premoga postal »trajna renta« kriminalne združbe, ki je vodila (vodi?) projekt?

Bo TEŠ 6 sploh lahko normalno posloval ali bi bilo bolje, da ga odpišemo, ker bo bistveno dražil električno energijo, onesnaževal okolje, degradiral življenje ljudi?

Ne vem, toda tega si ne upam vprašati »strokovnjaka«, ki je napravil prvo ekonomsko študijo njegove upravičenosti in z njo zasejal seme zla....